

пцяха излѣзатъ, ако тыя лѣпы страны бяха оставены на мирныты завладѣнія на майсторіята.

Въ Кроація, Босна и близныты области планиныты сж илны съ дървіе джбове и брѣстове; откъмъ югъ на Стара-Планина мѣстото е покрито съ горы отъ смърчи, букове, яворе, градины съ сминъ, шипки и синчець; лозія и овошки, дѣто чловѣкъ намира всякаквъ видъ плодове. Цвѣтіята въ Албанія сж май сжщиты както онызъ отъ насрѣщната страна въ Италія; и, въ Тессалія, която нѣкой може нарече градина на Европейска Турція, маслины, гроздіе, памукъ, титюнь, смокыни, портукали, лимони, нарове узрѣватъ съвършено; истото е въ долній Ипиръ изъ краището на лимана при Арта. Сжщиты плодове, и още други произведенія, както просо, оризъ и други зърна, намиратся въ найзадухныты страны отъ Малка Азія и отъ брѣговети на Черно море; откъмъ югъ на Тавръ ся нахожда една съвсѣмъ друга страна, дѣто чловѣкъ вижда дървіе палмж, источный яворъ, финикъ, фистакъ, шекеревж трѣстикж и синилевый сѣрпець.

Въ Турція има голѣмо количество козы и овцѣ, на които мясото съставлява главнѣтъ добыточнж хранж на жителети; обаче тя има по-малко ядаръ добытъкъ отъ колкото други страны на Европа. Турцити не ядятъ толкосъ говяждото мясо и тялешкото никогажъ. Христіянскыты народонаселенія и тѣи го не ядятъ много; а само въ онызъ градове, дѣто има доволенъ брой отъ жителе Европейци, едното и другото мясо сж прѣдмѣтъ на една рядовна търговія. Овцѣти сж, изобще, малакъ родъ, широки на тѣло съ бѣло руно. У Влашко овнити иматъ высоки виты рога, и вълната имъ е единъ изворъ отъ богатство. Голѣмы стада овцѣ и козы пасжтъ по широкрыты полета изъ Азія; вълната имъ и козината имъ съставляватъ единъ важенъ членъ отъ търговія между Ангора и Смирна. При приближаваніето на зимата, овцѣты отъ равнищата на Кападокия и отъ други страны на Малка Азія закарватъ гы въ сѣверныты полета на Сирія, и многочетны стада слазятъ отъ Трансилванія въ Влашкыты полета; шьтарскыты племена Курди и Туркомани отійватъ да търсятъ пашж по околноститы на Ангора, дѣто тѣи промѣняватъ, съ рѣчта отъ които иматъ нуждж, вълнѣжж, кожыты и другыты произведенія отъ стадата имъ, които съставляватъ еднж отъ голѣмыты вѣйки на търговіята въ Ангора. Безъ да ся гледа на умразата отъ Турцити за свинята и даваніето, что съсипва това полезно животно, има го въ голѣмо количество въ Българія, и най-паче въ Княжествата, на които вжтрѣшното управление е съвършено самовластно, както е Сърбія, Влашко и Богданія. Въ Сърбія най-паче, завѣжданіето на свиніеты и продажбата на сланината, прѣсна или посодена, съставляватъ еднж майсторія и еднж търговія твърдѣ голѣмы, които сж убогатили прѣголѣмъ брой жителе. Свиніеты отъ Сърбія и отъ малко Влашко отводять живы до